EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 18.12.2013.
COM(2013) 916 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o primjeni Direktive 2009/21/EEZ o ispunjavanju zahtjeva države zastave

(Tekst značajan za EGP)

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o primjeni Direktive 2009/21/EEZ o ispunjavanju zahtjeva države zastave

(Tekst značajan za EGP)

1. UVOD

Direktiva 2009/21/EEZ o ispunjavanju zahtjeva države zastave[1] bila je dio paketa mjera poznatih pod nazivom „treći paket o pomorskoj sigurnosti”, donesenih u ožujku 2009. s ciljem poboljšanja konkurentnosti sektora, kojom se potiču samo oni prijevoznici koji poštuju sigurnosne zahtjeve u pomorstvu i stavlja veći pritisak na vlasnike brodova koji ne zadovoljavaju standarde.

Svrha je ove Direktive dvojaka:

(a) osigurati da države članice uspješno i dosljedno izvršavaju svoje obveze kao države zastave, prije svega uvođenjem obveze provođenja programa revizije Međunarodne pomorske organizacije u pogledu države zastave u skladu s pravom EU-a i uvođenjem certificiranja operativnih sustava nacionalnih tijela nadležnih za pomorstvo i

(b) poboljšati sigurnost i spriječiti onečišćenje s brodova koji plove pod zastavom države članice, prije svega osiguravanjem da niti jedna nije uvrštena na crnu listu, kao ni na sivu listu Pariškog memoranduma o suglasnosti o nadzoru države luke.

Zahtjevi koji se ovom Direktivom uvode za države članice kao države zastave predstavljeni su u odjeljku 4. ovog izvješća, zajedno s opažanjima Komisije.

Države članice dale su i zajedničku izjavu kojom pristaju da ih obvezuju međunarodne konvencije o uvođenju zahtjeva za države zastave i primjenjivati Kodeks IMO-a o provedbi njegovih obveznih instrumenata, osmišljenih za osiguranje potrebnih resursa i nadležnosti nacionalnih nadležnih tijela potrebnih da bi države zastave mogle preuzeti svoje međunarodne obveze.

2. PRENOŠENJE

Deset država članica[2] prenijelo je Direktivu na vrijeme, tj. do 17. lipnja 2011. (1. srpnja 2013. za Hrvatsku), jedanaest ih je to učinilo do kraja 2011., dok su ostale države članice prekoračile rok za prenošenje za više od 6 mjeseci. Stoga je prenošenje izvršeno u većini država članica u roku ili blizu roka.

3. PODATCI ZA IZVJEŠĆE

Člankom 9. Direktive od Komisije se zahtijeva podnošenje izvješća Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive, koje sadržava ocjenu rezultata država članica kao država zastave.

---

1 SL L 131, 28.5.2009., str. 132.

2 BE, DE, DK, ES, FI, HR, MT, NL, RO, SE.

Podatci primljeni od 25 država članica EU-a[3] doprinose ovom izvješću.

4. STATUS I OPAŽANJA KOMISIJE

4.1. Primjena članaka 4. i 6. u pogledu transparentnosti prijenosa brodova koji plove pod zastavom države članice

Člankom 4. propisuje se da države članice moraju osigurati da brodovi koji plove pod njihovom zastavom ispunjavaju primjenjiva međunarodna pravila i propise. Njime se utvrđuju i sigurnosne provjere u slučaju kada brod prelazi pod drugu zastavu i propisuje podnošenje podataka državi zastavi koja prima brod u slučaju prijenosa, u vezi s nedostatcima te svi drugi relevantni podatci povezani sa sigurnošću. U uvodnim izjavama, uvodna izjava 6. odnosi se na slične odredbe o prijenosu brodova koje je preporučila Međunarodna pomorska organizacija (dalje u tekstu IMO) u svojoj okružnici MSC/Circ.1140/MEPC/Circ.424 od 20. prosinca 2004. o prijenosu brodova između država. Cilj je povećati transparentnost u odnosima između država zastave, u interesu sigurnosti plovidbe.

U pogledu brodova koji plove pod zastavom države članice člankom 6. utvrđuju se minimalni podatci koji se moraju prikupljati i biti lako dostupni. Obuhvaća:

- podatke o brodu;
- datume pregleda;
- identifikaciju priznatih organizacija uključenih u certifikaciju i klasifikaciju broda;
- identifikaciju nadležnog tijela koje je pregledalo brod na temelju odredaba o nadzoru države luke i datume inspekcijskih pregleda;
- rezultate takvih inspekcijskih pregleda;
- podatke o pomorskim nesrećama.

Osim toga, u članku 4. stavku 2. navodi se da svaki put kada druga država zastave zatraži podatke o brodu koji je prethodno plovio pod zastavom države članice, ta država članica državi zastave koja to zahtijeva odmah dostavlja pojedinosti o neriješenim nedostatcima te sve druge relevantne podatke povezane sa sigurnost. Člankom 6. točkom (g) propisuje se i da države članice čuvaju evidencije brodova koji su prestali ploviti pod njihovom zastavom u prethodnih 12 mjeseci.

Većina država članica javno je objavila podatke navedene u članku 6. Čak je i Mađarska potvrdila da su podatci o plovilima koja su plovila pod njezinom zastavom i dalje javno dostupni, iako više nema morskih trgovačkih brodova koji plove pod njezinom zastavom. U slučaju deset država članica ti se podatci mogu pronaći na *web*-mjestu nadležnih tijela (Belgija, Finska i Nizozemska) te, u slučaju da tu odgovornost dijele s agencijom ili inspektoratom, mogu se pronaći na *web*-mjestima obiju organizacija. K tomu, Nizozemska je posebno naglasila da bi organizacije koje djeluju u njezino ime trebaju osigurati i dostupnost tih podataka na svojim *web*-mjestima.

Međutim, nekoliko nadležnih tijela (Cipar, Portugal i Švedska) preispitivalo je potrebu dostupnosti svih tih podataka na javno dostupnim *web*-mjestima, ističući

[3] BE, BG, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LT, LUX, LV, MT, NL, PL, PT, RO, SE, SL, SK, UK.

kako se u Direktivi navodi da oni trebaju biti lako dostupni, pri čemu države članice utvrđuju primjerenost zahtjeva javnosti u pogledu takvih podataka.

Ocjena rezultata država članica

U pogledu dostupnosti podataka i transparentnosti rezultata brodova koji plove pod zastavom države članice, stanje je postalo jasnije od datuma primjene Direktive te značajan broj država članica objavljuje podatke na svojim službenim *web*-mjestima ili barem naznačuju da su ti podatci prema potrebi lako dostupni javnosti. Nadalje, čini se da je ovim aktivnostima potaknuta ponovna procjena važnosti vođenja pomorskog registra u slučaju nekih država članica, što predstavlja značajan napredak.

4.2. Članak 7. (Revizija države zastave)

Rezolucijom A.946(23) IMO je odobrila uspostavljanje i daljnji razvoj dobrovoljnog programa revizije država članica IMO-a (*Voluntary IMO Member State Audit Scheme* – VIMSAS) u prosincu 2004. Rezolucijom A.974(24) donesenom u prosincu 2005. utvrđeni su okvir i postupci za taj Program. Njegov je cilj utvrditi u kojoj mjeri države članice IMO-a primjenjuju i provode primjenjive obvezne instrumente IMO-a.

Reviziju provode viši stručnjaci pomorstva odabrani iz nadležnih tijela država članica IMO-a, obavljanjem stručne recenzije (engl. *peer review*) koja uključuje i jednotjedni inspekcijski pregled predmetne uprave. U konačnom izvješću ističu se moguće utvrđene nesukladnosti ili drugi primijećeni nedostatci. Utvrđuju se i najbolje prakse i područja koja treba dodatno razvijati. Izvješće obuhvaća i akcijski plan za uklanjanje nedostataka koji se usuglašava s predmetnom upravom.

Direktivom 2009/21/EZ propisuje se da države članice poduzimaju potrebne mjere da se u njihovim upravama provede revizija IMO-a najmanje jednom u sedam godina i objavljuju rezultate revizije u skladu s odgovarajućim nacionalnim zakonodavstvom o tajnosti.

4.2.1. Zahtjevi za dobrovoljnu reviziju IMO-a

Nekoliko je država članica među prvima samostalno zatražilo provođenje revizije IMO-a u 2006., prije svega Danska, Cipar, Španjolska i Ujedinjena Kraljevina. Ujedinjena Kraljevina, Francuska i Cipar sudjelovale su u razvoju VIMSAS-a tako što su bile predmet ranih pregleda. Danska je bila prva država članica koja je podvrgnuta postupku revizije, nakon čega je slijedio Cipar.

Osim Portugala, sve su ostale obalne države članice zastave EU-a prošle postupak revizije. To je potvrđeno u posljednjoj okružnici IMO-a koja se bavila tom temom[4]. K tomu, sedam država članica zatražilo je ili namjeravaju zatražiti drugu reviziju.

4.2.2. Rezultati revizija

Većina je država članica istaknula da je rezultat revizije bio pozitivan, uz usuglašeni akcijski plan za uklanjanje svih nedostataka, primjedbi i slabosti. Navedeno obuhvaća strategiju ispunjavanja obveza IMO-a, ažuriranje nacionalnog zakonodavstva, smjernica i kontrolnih popisa te sporazume s priznatim organizacijama, preraspodjelu ljudskih resursa i dokaze o profesionalnom usavršavanju. Takvi se nedostatci rješavaju u okviru korektivnog akcijskog plana.

[4] Okružnica IMO-a 3372 od 3.5.2013.

Nekoliko je država članica primijetilo da sredstva za ispunjavanje korektivnih radnji moguće nisu lako dostupna: Belgija tako napominje da se takve radnje poduzimaju u mjeri u kojoj je to u nadležnosti savezne države; u Irskoj, napredak u pogledu nacionalnog zakonodavstva u vezi s poštivanjem odgovarajućih konvencija ovisi o zakonodavnim prioritetima i vremenskom planu ispunjavanja obveza.

Revizijama je državama članicama u kojima su provedene pružena prilika da utvrde područja za moguća poboljšanja u svojoj upravi i da osmisle načine uklanjanja takvih slabosti. Stoga revizije predstavljaju sredstvo za povećanje standarda u upravama država članica što je svakako dobrodošlo. Budući da revizije zapravo provode kolege iz struke, one mogu biti i iskustvo učenja za osobe uključene u revizijsku procjenu koje mogu ponijeti natrag sa sobom u rad svojih uprava.

4.2.3. Objava rezultata

Velik dio država članica objavljuju revizijska izvješća na *web*-mjestima svojih uprava. Međutim, u nekim slučajevima dostupnost dokumentima nije tako jednostavna. U nekim drugim državama članicama, primjerice Belgiji, Španjolskoj, Francuskoj i Irskoj, dostupnost izvješća ograničena je, u skladu sa slobodom odabira država članica IMO-a u pogledu javnog objavljivanja i dostupnosti dokumenta te u skladu s ograničenjima prepoznatima u Direktivi u vezi s nacionalnim pravilima o povjerljivosti.

Ocjena rezultata država članica

Komisija smatra da je svako utvrđivanje nesukladnosti ili postojanje primjedbi put k poboljšanju te da su uprave država članica tako u boljem položaju obavljati svoje dužnosti država zastava, osobito u pogledu sigurnosti u pomorstvu i zaštite okoliša. Države članice koristile su korektivne akcijske planove sastavljene nakon provedene revizije za poboljšanje svojeg djelovanja u svojstvu država zastava.

Od država članica u kojima nije provedena revizija IMO-a, samo Portugal ima aktivni registar. Komisija će aktivno poticati Portugal na prijavljivanje u VIMSAS.

4.3. Članak 8.: Certificirani sustav upravljanja kvalitetom

Člankom 8. stavkom 1. zahtijeva se da do 17. lipnja 2012. svaka država članica, za operativni dio aktivnosti svoje uprave u vezi s poslovima države zastave, razvija, provodi i održava sustav upravljanja kvalitetom. Takav bi sustav trebao biti certificiran u skladu s primjenjivim međunarodnim normama.

Većina uprava koje su dostavile povratne informacije naznačile su da su tako i postupile te je velik broj njih ispunio zahtjev u pogledu certificiranja u 2012. Neke uprave iz, primjerice, Grčke, Španjolske, Litve, Luksemburga, Latvije i Ujedinjene Kraljevine naglasile su da su već dulje vrijeme imale i provodile sustave upravljanja kvalitetom (SUK), prije zahtjeva o certificiranju uvedenih Direktivom; u slučaju UK-a, prethodno su se primjenjivali certifikati SUK-a prema normama ISO 9001:1994 i ISO 9001:2001. Druge su uprave navele da su pribavile druge certifikate; na primjer, Belgija je napomenula da je dobitnik Korporativne nagradu koja se dodjeljuje državama zastavama za dobro upravljanje. U slučaju ostalih država članica postupak je bio koristan: Poljska je napomenula da su njezini pomorski uredi u Gydniji i Szczecinu certificirani 2008., a treći ured u Słupsku 2009., dok je usklađivanje i certificiranje sustava upravljanja kvalitetom za sve urede ostvareno 2011.

Suprotno tome, neke države članice još uvijek nisu provele ovaj zahtjev. U nekim se slučajevima, na primjer Malte, Nizozemske i Slovenije, okončanje postupka certificiranja očekuje do kraja 2013. ili se, kao u slučaju Cipra, tek očekuje pokretanje postupka, dok kod nekih država članica to uopće nije u planu zbog nedostatka osoblja i informacijskih tehnologija (Irska) ili unutarnjih administrativnih poteškoća (Portugal). Komisija aktivno prati stanje u pogledu tog zahtjeva s predmetnim državama članicama. Vanjsko certificiranje sustava upravljanja kvalitetom pruža još jedno sredstvo osiguravanja da uprave država članica kao država zastava mogu ne samo pružati kvalitetne usluge svojim flotama, nego i zahtijevati i provoditi najviše međunarodne norme sigurnosti i zaštite okoliša te one na razini EU-a. U praktičnom smislu države su članice napomenule da se ispunjavanjem ovog zahtjeva može osigurati i racionalizacija upravljanja zastavom, bolje iskorištavanje ljudskih resursa i njihova bolja raspodjela u pogledu drugih zadataka, kao što je inspekcijski pregled države luke.

Tijekom zakonodavnog postupka o prijedlogu Direktive o određenim odgovornostima države zastave za poštovanje i provedbu Konvencije o radu pomoraca (MLC), iz 2006., Komisija je ustvrdila da bi članak 8. Direktive 2009/21/EZ o certificiranom sustavu upravljanja kvalitetom trebalo primjenjivati na sve operativne dijelove aktivnosti uprava u vezi s poslovima države zastave, bez obzira na to temelji li se na konvencijama IMO-a ili drugim konvencijama. Stoga se prema mišljenju Komisije zahtjev o certificiranju sustava upravljanja kvalitetom primjenjuje na one operativne aktivnosti vezane uz provedbu MLC-a iz 2006. Posljedice toga trebale bi biti vidljive u provedbenim aktivnostima država članica.

Ocjena rezultata država članica

Ovim se zahtjevom osigurava još jedna neovisna provjera sustava i postupaka koje koriste države članice kada djeluju u svojstvu država zastava. Zabilježena su konkretna poboljšanja. U slučaju šest država članica vanjskim je postupkom certifikacije potvrđeno prethodno postojanje sustava upravljanja kvalitetom. U pogledu nekoliko država članica uskoro se očekuje certifikacija, dok je to u slučaju Irske i Portugala još uvijek upitno te će Komisija i dalje aktivno poticati predmetne države članice. Vanjska certifikacija svih pomorskih uprava EU-a u pogledu svih odgovarajućih međunarodnih konvencija stoga je još uvijek neriješena i Komisija će i dalje poduzimati radnje da bi ispravila takvo stanje.

4.4. Članak 8.: Crne i sive liste

Člankom 8. stavkom 2. zahtijeva se da države članice koje su na crnoj listi ili su dvije godine uzastopno na sivoj listi, objavljenoj u najnovijem godišnjem izvješću Pariškog memoranduma o suglasnosti o nadzoru države luke (dalje u tekstu: Pariški memorandum), dostavljaju Komisiji izvješće o obavljanju svojih dužnosti kao države zastave u kojem se utvrđuju i analiziraju glavni razlozi neusklađenosti koja je dovela do zabrane plovidbe i nedostataka čija je posljedica status na crnoj ili sivoj listi. Potreba da se određena država članica uključi na crnu ili sivu listu utvrđuje se na temelju statističkih podataka za brodove svake države zastave tijekom neprekidnog trogodišnjeg razdoblja. Stoga izvješće Pariškog memoranduma iz 2013. sadržava pojedinosti o prosječnim rezultatima po državi zastavi u razdoblju 2010. – 2012.

Trenutačno se na sivoj listi nalaze dvije države zastave: Bugarska i Slovačka. Obje su predmetne države članice izradile analizu razloga svoje neprestane isključenosti s bijele liste Pariškog memoranduma. U oba slučaja, od 2007. broj plovila koja plove

pod tim zastavama značajno je smanjen: u slučaju Bugarske za više od 2/3. Slovačka je odlučila ne obnoviti certifikate svojih pomorskih brodova od 1. studenoga 2012.

U slučaju Bugarske, iako se cjelokupna flota smanjila, novo registrirani brodovi čak su i stariji od onih koji su već registrirani, čime je povećana prosječna starost flote. Veći broj nedostataka u floti rezultat je upravo te povećane prosječne starosti, usprkos povećanom broju inspekcijskih pregleda države zastave po brodu. Bugarska je stoga sastavila popis koji obuhvaća sedam mjera za poboljšanje stanja.

Države članice navele su sljedeće najbolje prakse koje se mogu provesti da bi se države zastave našle na bijeloj listi:

– inspekcijski pregledi država zastava uzimaju u obzir kriterije Pariškog memoranduma kod obavljanja inspekcijskih pregleda plovila pod njihovom zastavom,

– brodovi se ne registriraju ako su ih tijekom dvije prethodne godine zadržale više od tri puta države članice Pariškog memoranduma ili obalna straža SAD-a,

– zadržani brodovi moraju se javiti Ministarstvu ili Priznatoj organizaciji i primiti posebne posjete, dodatne inspekcijske preglede i revizije,

– vlasnici plovila s nedostatcima trebaju nadležnim tijelima pojasniti razloge njihove nesukladnosti,

– ciljani inspekcijski pregledi brodova koji plove pod vlastitom zastavom pri ulasku u luku države zastave,

– manje brodove potiče se na neobvezne preglede.

Zabilježen je cjelokupni napredak u pogledu brodova koji plove pod zastavom država članica EU-a u razdoblju donošenja i nakon stupanja na snagu ove Direktive. Na sivoj listi država zastava Pariškog memoranduma tijekom posljednje četiri godine broj predmetnih država članica i predmetnih država pao je sa šest, na trenutačno samo dvije države članice, dok na crnoj listi trenutačno nema država članica.

Kod sastavljanja crne, sive i bijele liste, bile su prisutne poteškoće za države s malim flotama u pogledu utvrđivanja prihvatljive metode prema kojoj bi se mogli uspoređivati rezultati flota. Za statističke potrebe, kod takvih država loš rezultat državne provjere jedne luke može imati proporcionalno negativan učinak na rezultat države zastave, jer budući da je veličina flote mala, loš rezultat ne može se ublažiti boljim rezultatom negdje drugdje jer postoji manje brodova za inspekcijski pregled. U uvodnoj izjavi 15. Direktive 2009/16/EZ o nadzoru države luke priznate su takve poteškoće, međutim dosada niti jedna država članica nije utvrdila način procjene rezultata koji bi bio svima prihvatljiv i usporediv u pogledu različitih tijela državne kontrole. Pariškim memorandumom osnovana je radna skupina (TF 31) za potrebe istraživanja pitanja provedbe novog režima inspekcijskih pregleda, dok je usporedno osnovana i radna skupina unutar EU-a, koja će se, među ostalim,baviti i tim pitanjima.

Ocjena rezultata država članica

U pogledu konačnog razdoblja za koje je izvješćivano u 2013., odnosno razdoblja 2010. – 2012., od izvorno sedam država članica ili država kandidatkinja (AT, LT, LV, PL i SK te BG i RO) za koje je utvrđeno da imaju značajan broj neusklađenih brodova u svojim registrima, niti jedna više nije na crnoj listi, a samo su dvije još uvijek na sivoj listi. To ukazuje na značajan napredak u poticanju svih država članica

na rješavanje pitanja osiguravanja sukladnosti brodova koji plove pod njihovim zastavama. U pogledu posljednje bijele liste, šest od prvih deset država zastava su države članice EU-a, dok ih se petnaest nalazi među prvih trideset država zastava. Komisija će nastaviti pratiti napredak dvije preostale države članice EU-a koje se još uvijek nalaze na sivoj listi.

4.5. Ratifikacija međunarodnih konvencija

Sve su države članice 9. prosinca 2008. dale izjavu u kojoj su izrazile predanost da najkasnije do 1. siječnja 2012. daju suglasnost da ih obvezuje određeni broj međunarodnih konvencija, kako je navedeno u Prilogu ovom izvješću. Države članice isto su se tako obvezale najkasnije do 1. siječnja 2013. dati suglasnost da ih obvezuje Međunarodna konvencija iz Nairobija o uklanjanju podrtina iz 2007. ili u slučaju zemalja bez izlaza na more, da će poduzeti potrebne mjere za osiguravanje da brodovi koji plove pod njihovim zastavama imaju certifikate koje su izdale potpisnice konvencije.

Notom od 29. studenoga 2010. koja je proslijeđena Vijeću, Komisija je podsjetila države članice na njihove prethodne obveze, prije svega navodeći one države članice koje još nisu ratificirale određene međunarodne konvencije i pozivajući ministarstva na pravovremeno ispunjavanje obveza koje su preuzele države članice. Stanje u pogledu ratifikacije međunarodnih konvencija za svaku državu članicu tijekom 2010. i 2013. navedeno je u tablicama 1. i 2. Priloga.

Osim konvencija na čiju su se ratifikaciju države članice obvezale u svojim izjavama, Komisija je zatražila i informacije o ratifikaciji Konvencije 96. HNS-a[5] i njezinu Protokolu iz 2010. te Konvencije o radu pomoraca, koju je donijela Međunarodna organizacija rada (ILO) 2006., čiji su elementi uvedeni u pravo EU-a Direktivom 2009/13/EZ[6]. Prikupljeni podatci isto su tako predstavljeni u tablicama 1. i 2. Priloga.

Konačno, pojedine države članice pozvale su se na svoje stajalište o drugim Konvencijama, kao što je Atenska konvencija iz 2002. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, Konvencija o upravljanju balastnim vodama iz 2001. i Konvencija iz Hong Konga o recikliranju brodova iz 2009.

Primjedbe Komisije

Države su članice općenito ispunile svoje obveze u pogledu konvencija koje su sadržane u njihovoj izjavi, uz samo dvije države članice bez izlaza na more koje čini se nisu poduzele aktivne korake da bi ratificirale protokole određenih konvencija iz 1998. (Konvencija o SOLAS-u i Konvencija o nadvođu). U vezi s Konvencijom iz Nairobija o uklanjanju podrtina iz 2007. može se primijetiti da dok je 2010. niti jedna država članica nije bila ratificirala, sada su to učinile tri države članice, dok ih dvanaest još radi na tome. Mogu se primijetiti slične aktivnosti i u pogledu HNS Konvencije 96. i njezina protokola iz 2010. koje su ratificirale četiri države članice, a dvanaest ih još radi na tome. Povećanje broja ratifikacija i priprema za ratifikaciju pozitivan je napredak, iako bi države članice trebale prepoznati da su rokovi na koje

[5] Međunarodna konvencija o odgovornosti i naknadi za štetu u vezi s prijevozom opasnih i štetnih tvari morem

[6] Direktiva 2009/13/EZ od 16. veljače 2009. o provedbi Sporazuma koji su sklopili Udruženje brodovlasnika Europske zajednice (ECSA) i Europski savez transportnih radnika (ETF) o Konvenciji o radu pomoraca iz 2006., i izmjeni Direktive 1999/63/EZ

su se obvezale iz 2009. sada već prošli te da trebaju udvostručiti svoje napore da bi ispunile svoje izjave. Možda je potreban poticaj za što skorije ispunjavanje obveza i Komisija napominje da je predlagala takav mehanizam kada je zadnji put revidirala Direktivu 2009/16/EZ o nadzoru države luke, što je zakonodavac u konačnici odbio.

U vezi s Konvencijom o radu pomoraca iz 2006. (dalje u tekstu MLC), četrnaest država članica već ju je ratificiralo, a očekuje se da će i ostale države članice uskoro slijediti njihov primjer. Odredbe o sustavima upravljanja kvalitetom koji se primjenjuju na sve operativne aktivnosti država zastava primjenjuju se i na konvencije koje nisu vezane uz IMO, kao što je MLC, tako da je ratifikacija MLC-a još značajnija. Nadalje, da bi se osiguralo odgovarajuće stupanje na snagu Direktive 2009/13/EZ kojom se provodi Sporazum koji su sklopili Udruženje brodovlasnika Europske zajednice (ECSA) i Europski savez transportnih radnika (ETF) o Konvenciji o radu pomoraca iz 2006., uskoro će biti donesena Direktiva o određenim obvezama država zastava u pogledu sukladnosti s provedbom Konvencije o radu pomoraca iz 2006., da bi se osiguralo da su brodovi koji plove pod zastavom država članica EU-a sukladni s onim dijelovima MLC-a koji su provedeni Direktivom 2009/13/EZ.

Komisija namjerava biti aktivnija na međunarodnoj razini u odgovarajućim pomorskim organizacijama u kojima se primjenjuju takve konvencije.

5. KONAČNA OCJENA REZULTATA DRŽAVA ČLANICA KAO DRŽAVA ZASTAVA

Zahtjev Direktive koji se odnosi na lako dostupne informacije i podatke o rezultatima brodova koji plove pod zastavama država članica široko se primjenjuje i može pomoći olakšati prijenos brodova između registara. Svi mogući nedostatci flote isto se tako lakše razotkrivaju i utvrđuju se potrebe za korektivne mjere.

U vezi s revizijom IMO-a države zastave, kada države članice javno objavljuju revizijska izvješća, otvorene su o svojim prednostima i nedostatcima te načinima na koje ih planiraju ukloniti. One tako postaju odgovornije prema javnosti i mogu imati unutarnje poticaje za osiguravanje sredstava za uklanjanje nedostataka, što je neophodno za ispunjavanje njihovih odgovornosti.

Zahtjev u pogledu certificiranog sustava upravljanja kvalitetom isto tako može pružiti priliku za racionalizaciju upravljanja zastavom i bolje korištenje ljudskih resursa.

Postepeno uklanjanje država članica EU-a s crne i sive liste Pariškog memoranduma od 2007. nadalje znak je da pomorske uprave ozbiljno shvaćaju svoje odgovornosti, pa tako od dvije preostale države članice na tim listama, jedna više nema pomorskih brodova u registru.

U vezi s međunarodnim pomorskim konvencijama, obalne države pokazale su se aktivnima u pogledu ratifikacije, iako rokovi koje su si postavile za pristupanje određenim konvencijama nisu bili poštovani u svim slučajevima. Navedeno je važno za omogućavanje ranog stupanja na snagu instrumenata i osiguravanje ujednačenog okruženja u pogledu pomorskih pitanja na globalnoj razini. Predstavlja i znak predanosti ciljevima konvencija i osigurava da države članice zastave zadrže visoke standarde u svim područjima obuhvaćenima konvencijama.

6. ZAKLJUČAK

Većina država članica trenutačno poštuje zahtjeve određene Direktivom 2009/21/EZ, a Komisija potiče države članice da osiguraju održavanje takve razine predanosti i ostvarivanja napretka.

Neprekidna visoka razina rezultata još je potrebnija od stupanja na snagu novih važnih pravila u području uvjeta života i rada pomoraca, 20. kolovoza 2013., u okviru Konvencije o radu pomoraca 2006. (MLC) i Direktive 2009/13/EZ koja sadržava bitne elemente MLC-a. Uloga i odgovornosti država zastava EU-a u pogledu provjere sukladnosti s minimalnim uvjetima života i rada pomoraca značajno se proširuje stupanjem na snagu Direktive 2009/13/EZ.

Nadalje, države zastave EU-a pomno će ocijeniti ulogu priznatih organizacija i svih drugih organizacija kojima se treba delegirati uloga država zastava u područjima MLC-a i Direktive 2009/13/EZ. Za odgovarajuću provedbu bit će ključno znanje organizacije o tim posebnim pitanjima, što predstavlja još jedan razlog za osiguranje da primjenjivi sustavi upravljanja kvalitetom obuhvaćaju i takve nove odgovornosti država zastava.

U trenutku donošenja Direktive 2009/21/EZ Komisija je izrazila žaljenje što države članice nisu prihvatile njezin izvorni prijedlog[7] o sukladnosti sa zahtjevima država zastava. Kada bi to okolnosti u budućnosti zahtijevale, Komisija bi mogla razmotriti mogućnost predlaganja daljnjih mjera za osiguranje da države članice nastave s učinkovitim i dosljednim ispunjavanjem obveza. S tim u vezi, Komisija stoga potiče države članice na nastavljanje njihova rada u pogledu ostvarivanja potpune sukladnosti s postojećom Direktivom.

[7] COM (2005.) 586 završna verzija od 23.11.2005.

Prilog

Tablica 1.

Stanje ratifikacije država članica odgovarajućih konvencija na dan 30. rujna 2010.

(Izvor: Dokument Vijeća ref. 15978/1/10 Rev. 1. od 29. studenoga 2010.).

	Konvencija SOLAS 74.	Protokol SOLAS 78.	Protokol SOLAS 88.	MARPOL 73/78 (Prilog I./II.)	MARPOL 73/78 (Prilog III.)	MARPOL 73/78 (Prilog IV.)	MARPOL 73/78 (Prilog V.)	Protokol MARPOL 97. (Prilog VI.)	Konvencija STCW 78	Konvencija NADVOĐE 66.	Protokol NADVOĐE 88.	Konvencija TONAŽA 69.	Konvencija COLREG 72.	Protokol CLC 92.	Protokol FOND 92.	Protokol FOND 2003.	Konvencija LLMC 76.	Protokol LLMC 96.	KONVENCIJA SPREMNICI01	Konvencija iz NAIROBIA 2007.	Konvencija HNS 96.	Protokol HNS 2010.	Konvencija o radu pomoraca 2006.	Ukupno (23)
Obalne države (23)																								
Belgija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					18
Bugarska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x				x	18
Hrvatska*	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				x	19
Cipar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x	x					17
Danska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x					18
Estonija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x					17
Finska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x					18
Francuska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x						17
Njemačka	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x					18
Grčka	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					18
Irska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x					17
Italija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x								16
Latvija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					18
Litva	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					18
Malta	x	x	x	x	x		x		x	x	x	x	x	x	x			x	x					15
Nizozemska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x							16
Poljska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x					17
Portugal	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x								16
Rumunjska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x	x	x					16
Slovenija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x					17
Španjolska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x				x	19
Švedska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x						17
Ujedinjena Kraljevina	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x					18
Međuzbroj (23)	23	23	23	23	23	22	23	22	23	23	23	23	23	23	22	19		16	17	0	0	0	3	
Države bez izlaza na more (5)																								
Austrija	x	x		x	x	x	x		x	x		x	x											10
Češka Republika	x	x		x	x	x	x		x	x		x	x											10
Mađarska	x	x		x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					16
Luksemburg	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x					17
Slovačka	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x	x											12
Međuzbroj (5)	5	5	2	5	5	5	5	1	5	5	3	5	5	2	2	1		2	2	0	0	0	0	
Ukupni zbroj (28)	28	28	25	28	28	27	28	23	28	28	26	28	28	25	24	20		18	19	0	0	0	3	

*Uključivanje Hrvatske (države kandidatkinje) kao i HNS Konvencije 96. i Protokola iz 2010. te Konvencije o radu pomoraca 2006. za olakšavanje usporedbi s tablicom 2.

Tablica 2.

Status ratifikacije država članica odgovarajućih međunarodnih konvencija IMO-a i ILO-a

(Izvor: IMO, Status konvencija na dan 30.6.2013. i ILO, Status Konvencija MLC-a na dan 30.6.2013.)

	Konvencija SOLAS 74.	Protokol SOLAS 78.	Protokol SOLAS 88.	MARPOL 73/78 (Prilog I./II.)	MARPOL 73/78 (Prilog III.)	MARPOL 73/78 (Prilog IV.)	MARPOL 73/78 (Prilog V.)	Protokol MARPOL 97. (Prilog VI.)	Konvencija STCW 78	Konvencija NADVOĐE 66.	Protokol NADVOĐE 88.	Konvencija TONAŽA 69.	Konvencija COLREG 72.	Protokol CLC 92.	Protokol FOND 92.	Protokol FOND 2003.	Konvencija LLMC 76.	Protokol LLMC 96.	KONVENCIJA SPREMNICI 01	Konvencija iz NAIROBIA 2007.	Konvencija HNS 96.	Protokol HNS 2010.	Konvenciji o radu pomoraca 2006.	Ukupno (23)
Obalne države (23)																								
Belgija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x						18
Bugarska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x	x				x	20
Hrvatska*	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					x	20
Cipar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x	x			x		x	20
Danska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x				x	20
Estonija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					19
Finska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x				x	20
Francuska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				x	20
Njemačka	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x	x			x	20
Grčka	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				x	20
Irska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					19
Italija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x					17
Latvija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				x	20
Litva	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x			20
Malta	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x	x				x	18
Nizozemska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				x	20
Poljska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				x	20
Portugal	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									16
Rumunjska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x	x	x					17
Slovenija	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			x		x			18
Španjolska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x				x	19
Švedska	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x				x	19
Ujedinjena Kraljevina	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	d	x	x	x				19
Međuzbroj (23)	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	22	19		21	22	3	3	0	14	
Države bez izlaza na more (5)																								
Austrija	x	x		x	x	x	x		x	x		x	x											10
Češka Republika	x	x		x	x	x	x		x	x		x	x											10
Mađarska	x	x		x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x			18
Luksemburg	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		x	x	x				x	19
Slovačka	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x											13
Međuzbroj (5)	5	5	2	5	5	5	5	2	5	5	3	5	5	2	2	1		2	2	0	1	0	1	
Ukupni zbroj (28)	28	28	25	28	28	28	28	25	28	28	26	28	28	25	24	20		23	24	3	4	0	4	

Napomena: Hrvatska kao država članica od 1. srpnja 2013.